

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **M. Ch.**
t.č. X

proti
žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2025, č. j. 10.01-000016/25-0004,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce žádostí ze dne 2. 1. 2025 požádal žalovanou o určení advokáta k bezplatnému poskytnutí právní služby, konkrétně pak pro své zastoupení při podání podnětu k podání stížnosti pro porušení zákona v jeho věci vedené u Okresního soudu v Teplicích pod sp. zn. 7 T 46/2018.
2. Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto usnesení žalovaná podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (dále jen „zákon o advokacii“), žalobci k jeho žádosti neurčila advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně. Důvodem neurčení advokáta byl závěr žalované, podle kterého žalobce nesplnil podmínku § 18c odst. 3 zákona o advokacii, neboť neuvedl jména dvou oslovených advokátů, kteří mu odmítli poskytnout požadovanou právní službu.
3. Žalobce ke zdejšímu soudu podal žalobu, v níž toliko uvedl, že se jedná o žalobu podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve věci rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2025, č. j. 10.01-000016/25-0004. Podaná žaloba sice obsahovala obecné náležitosti dle § 37 odst. 2 s. ř. s., ze značně nepřehledného ručně psaného textu žaloby však nebylo vůbec zřejmé, z jakých důvodů žalobce proti tomuto rozhodnutí brojí, v jakém rozsahu ho napadá, ani jak má podle něj soud o žalobě rozhodnout. Žalobce neuvedl ani to, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno, ani nepřiložil napadené rozhodnutí. Podaná žaloba se k textu napadeného rozhodnutí nevztahovala. Závěrem žaloby žalobce uvedl, že prohlašuje čestně, že nic nemá, aby si hradil advokáta, a trval na určení advokáta, konkrétně AK Sokol,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Novák, Trojan, Doleček a partneři. Svoji žádost odůvodnil tím, že nebyl seznámen se s. ř. s. a zákonem č. 99/1963 Sb.

4. Soud měl za to, že základní náležitosti žaloby musí aspoň v hrubých obrysech být schopen uvést i žalobce jako právní laik, a to včetně toho, čeho se dožaduje a proč má za to, že došlo k porušení jeho práv v konkrétní věci (srov. přiměřeně rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2006, č. j. 2 As 2/2006-50, č. 1011/2007 Sb. NSS, a ze dne 18. 9. 2020, č. j. 5 As 237/2020-10, č. 4103/2021 Sb. NSS; všechny rozsudky správních soudů jsou dostupné online na www.nssoud.cz). Z žaloby však neplynulo, co žalobce po soudu žádá, ani z jakých důvodů rozhodnutí žalované napadá.
5. Soud tedy výzvou ze dne 20. 3. 2025, č. j. 17 A 23/2025-10, vyzval žalobce k odstranění vad podané žaloby, přičemž podrobně a důkladně žalobce poučil, jak má žalobu doplnit, a to včetně odkazů na příslušná ustanovení s. ř. s., která ve výzvě ocitoval. Současně žalobce poučil o následcích neodstranění vad podané žaloby.
6. Na uvedenou výzvu žalobce reagoval podáním došlým soudu dne 8. 4. 2025, ve kterém po soudu žádal poskytnutí podkladů, které byly soudu poskytnuty ze strany žalované za účelem kontroly jejich obsahu. Žalobce rozporoval obrácení důkazního břemene v trestní věci, kdy mělo být žalobci upřeno seznámení se s obsahem Úmluvy, Listiny základních práv a svobod, Ústavy a hlavy páté zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním. Následně žalobce poukázal na judikaturu Ústavního soudu týkající se libovůle, nezákonného soudu a soudce bez další rozvíjející věcné argumentace. Žalobce odkazoval na vázanost soudů mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy. V rozsudku Městského soudu ze dne 26. 3. 2025, č. j. 9 A 107/2022-117, shledával precedens, který však podle o. s. ř. není zdrojem práva. Žalobce požádal soud o ustanovení advokáta a ve věci důkazů splnění podmínek odkázal na řízení vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 10 A 52/2022, sp. zn. 9 A 107/2022 a další.
7. Soud předně dospěl k závěru, že je zde důvod k odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*
8. Žalobce zaslal soudu rukou psanou žalobu. Z obsahu podané žaloby, jejíž text je nepřehledný a i značně nesrozumitelný, nebylo soudu zřejmé, čeho se žalobce po soudu domáhá. Z uvedeného důvodu soud usnesením ze dne 20. 3. 2025, č. j. 17 A 23/2025-10, vyzval žalobce k odstranění vad podané žaloby. Soud v uvedeném usnesení zejména konstatoval, že žalobce dosud nevymezil jasně a určitě žádný žalobní bod a neformuloval konečný návrh (žalobní petit), jímž je soud v rozhodování vázán a jenž musí korespondovat některému ze žalobních typů uvedených v s. ř. s. Soud vycházel z tvrzení žalobce, že žaloba směřuje proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované. Žalobce tak poučil o náležitostech, které musí podání žalobce u tohoto žalobního typu splňovat tak, aby byl soud oprávněn o žalobě věcně (meritorně) rozhodnout, a stanovil žalobci k doplnění žaloby a odstranění jejích vad přiměřenou lhůtu. Rovněž pak soud žalobci ocitoval rozhodnou právní úpravu. Zároveň byl žalobce poučen o možných následcích pro případ, že k doplnění žaloby ve stanovené lhůtě nedojde, tj. že pokud neodstraní vady žaloby ve stanovené lhůtě, může ji soud usnesením odmítnout (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

9. Následně žalobce zaslal soudu podání, které mu bylo doručeno dne 8. 4. 2025. Toto podání však na výzvu soudu nikterak nereagovalo, respektive se zcela s obsahem výzvy soudu míjelo.
10. Z obsahu žalobcova podání tedy ani po výzvě soudu k odstranění vad není zřejmé, z jakých skutkových či právních důvodů ho žalobce považuje za nezákonné či věcně nesprávné. Ačkoli žalobce uvedl obecná tvrzení týkající se subjektivně vnímaného příkoří ze strany žalované, nejsou taková skutková tvrzení dostatečně individualizována ve vztahu k napadenému rozhodnutí. Obsáhlý seznam ustanovení právních předpisů a judikatury soudů není nijak argumentačně propojen vzájemně, ani ve vztahu k napadenému rozhodnutí. Podání žalobce tak nadále neobsahuje ani zárodek žalobního bodu. Rovněž pak není zřejmé, co žalobce navrhuje a jak má soud ve věci rozhodnout. Tyto vady však soudu znemožňují pokračovat v řízení. Soudu tak má za to, že byl naplněn důvod k odmítnutí žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. O tomto možném následku ostatně soud žalobce poučil ve výzvě k odstranění vad jeho podání.
11. Soud nepřehlédl, že žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů podle § 35 odst. 10 s. ř. s. Jak již však byl žalobce soudem rovněž upozorněn, musí základní náležitosti žaloby aspoň v hrubých obrysech být schopen uvést i žalobce jako právní laik, a to včetně toho, proti jakému rozhodnutí brojí a proč má za to, že došlo k porušení jeho práv (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2006, č. j. 2 As 2/2006-50, publikovaný pod č. 1011/2007 Sb. NSS, a ze dne 18. 9. 2020, č. j. 5 As 237/2020-10, č. 4103/2021 Sb. NSS, bod 28; všechny rozsudky správních soudů jsou dostupné též online na www.nssoud.cz). To však žalobce neučinil, tudíž soudu nejsou známy ani základní informace, na jejichž podkladě by mohl posoudit, zda je žalobcova ochrana ve správním soudnictví v dané situaci a v daném čase vůbec možná a zda se takový postup nejeví ve smyslu § 36 odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 10 s. ř. s. jako zjevně neúspěšný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 237/2020-10).
12. Dále soud dospěl k závěru, že je zde důvod k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. f) tohoto zákona. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, který je podle tohoto zákona nepřípustný*. Podle § 68 písm. f) s. ř. s. *je žaloba nepřípustná také tehdy, sleduje-li zjevné zneužití práva*.
13. Ustanovení § 68 písm. f) bylo do s. ř. s. vloženo zákonem č. 284/2021 Sb. s účinností od 1. 1. 2024. Již předtím ovšem judikatura dovodila, že žalobu (resp. kasační stížnost) lze odmítnout i pro zneužití práva. Z jejích závěrů tak lze vycházet i při výkladu § 68 písm. f) s. ř. s. Nejvyšší správní soud konkrétně konstatoval, že pouhá skutečnost, že žalobce vede velké množství sporů, sama o sobě neznamená, že by se jeho návrhy neměl soud zabývat věcně. Rozhodující pro kvalifikaci podání jako zjevně obstrukčního, a tedy zneužívajícího právo podat žalobu, jsou početnost, sériovost a stereotypnost vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů. Sériovost a stereotypnost podání zakládá zneužití práva podat návrh soudu též dle judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 11. 2014, č. j. 10 As 226/2014-16, ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 133/2023-7, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 5 As 112/2023-7).
14. Zdejší soud eviduje 11 žalob žalobce, které směřují výlučně vůči žalované, jež mu neurčila advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně podle § 18c zákona advokacii pro nesplnění zákonných podmínek, případně napadají jiný postup žalované. Všechny žaloby žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

počínají obdobně jako v projednávaném případě. Žalobce ve velmi nepřehledném a obtížně srozumitelném ručně psaném textu napadá rozhodnutí žalované, případně její postup. Text žalob se však neváže k jím uváděnému rozhodnutí nebo vůbec není zřejmé, čeho se jím žalobce domáhá. Žalobce obecně uvádí, že ho žalovaná ponižuje, uráží a mučí paušálním odmítáním jeho stížností a žádostí o určení advokáta. Obsahem žalob je rovněž obsáhlý výčet jeho ústavně zaručených práv a zákonných ustanovení, která měla žalovaná, ale i soudy v jiných řízeních porušit, spisové značky různých soudních rozhodnutí i nálezů Ústavního soudu, to vše bez zjevné souvislosti s daným případem. Žalobce žádá o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta.

15. Ve věcech vedených pod sp. zn. 9 A 107/2022, sp. zn. 11 A 7/2024 a sp. zn. 3 A 22/2024 zdejší soud žalobce od soudních poplatků osvobodil a ustanovil mu zástupce. Ustanovená advokátka následně podala návrh na zproštění zastupování žalobce z důvodu nových okolností, neboť žalobce ji výslovně odmítl, odmítal s ní jednat a projevoval vůči ní nedůvěru. Soud toliko poznamenává, že žádná z uvedených žalob nebyla soudem shledána důvodnou.
16. V dalších řízeních vedených žalobcem u zdejšího soudu, která byla pravomocně skončena (viz sp. zn. 8 A 28/2025, sp. zn. 11 A 19/2025), žalobce nikterak nereagoval na výzvu soudu k odstranění vad podané žaloby, případně neuhradil soudní poplatek z podané žaloby (viz sp. zn. 10 A 52/2022).
17. Na základě shora uvedeného a po přihlédnutí k postupu žalobce ve věcech vedených pod sp. zn. 9 A 107/2022, sp. zn. 11 A 7/2024 a sp. zn. 3 A 22/2024 soud dospěl k závěru, že jednání žalobce vykazuje rovněž znaky zjevného zneužití práva ve smyslu výše citované judikatury.
18. K závěru o zjevném zneužití práva pak přispěla skutečnost, že žalobce žádal ustanovit advokáta za účelem podání podnětu k ministrovi spravedlnosti ke stížnosti pro porušení zákona. Úkon, který však žalobce zamýšlí učinit, nevyžaduje právní zastoupení. Tento úkon může žalobce učinit sám bez dalšího, postačí pokud žalobce v podání vylicí, proč má za to, že je na místě podat stížnost pro porušení zákona.
19. Rovněž pak k závěru o zjevném zneužití práva soud dospěl na základě chování žalobce v projednávaném případě. Soud žalobce ve výzvě ze dne 20. 3. 2025, č. j. 17 A 23/2025-10, podrobně instruoval, jakým způsobem má vady podané žaloby odstranit. Žalobce však na výzvu soudu sice reagoval, avšak jeho argumentace se zcela míjí s předmětem projednávané věci. Z podané žaloby tak nadále např. nevyplývá alespoň zárodek žalobního bodu, pro který má žalobce napadené rozhodnutí za nezákonné. Oproti tomu je z napadeného rozhodnutí zcela zřejmý důvod, pro který mu žalovanou nebyl určen advokát. Rovněž pak není zřejmé, čeho se žalobce podanou žalobou domáhá.
20. Na základě shora uvedeného soud žalobu odmítl jednak podle § 37 odst. 5 s. ř. s. proto, že žalobce přes výzvu soudu neodstranil vady podané žaloby, přičemž pro tento nedostatek není možno v řízení pokračovat, a jednak podle § 68 písm. f) s. ř. s. ve spojení s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. proto, že žaloba zjevně sledovala zneužití práva.
21. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě, že byl návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 28. července 2025

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.